

[Lilli Gyldenkilde]

glemmes helt i hele tummelen her i dag med så den ene og så den anden ordfører, at regeringen heller ikke agter at foretage sig noget. Regeringen vil oprette en tænketank, har jeg hørt, og det skal der ikke siges grumme ord om, det er udmærket. Det er da også udmærket, at der nedsættes et ekspertråd, der skal arbejde videre; det skal jeg ikke sige noget til, for ellers vil de slet ikke gøre noget. Så jeg synes, hr. Kim Behnke må være evig taknemlig i stedet for at kaste sig ud i at skælde ud på de andre partier, som har villet foretage sig en lille smule og i hvert fald sikre, at lokalområderne bliver var-slet, når der sker virksomhedslukninger.

Men det er hr. Kim Behnke så utilfreds med, og han siger: Lad falde, hvad ikke kan stå. Jamen tænk hvis man generelt havde gjort det i Danmark, hvor havde vi egentlig så været henne? Jeg kommer fra en by, som jeg tidligere har fortalt om, hvor vi den ene gang efter den anden har set multinationale selskaber købe virksomheder op. Først var det Arena, som blev til Rank, så var det Alcatel Kirk, som tidligere var Kirks Telefonfabrikker. Og jeg kan fortælle, at hvis ikke nogen hurtigt havde kastet sig ind i at skabe kontakter, og hvad ved jeg, i forbindelse med den sidste lukning af Alcatel Kirk, som ikke er helt afsluttet endnu, havde der stået 600 mennesker på gaden, og der var ikke kommet andre produktioner i gang. Men fordi der var så mange, der gik i gang med at finde ud af, hvad man kunne bruge arbejdskraften til – for vi har en god, veluddannet, dygtig arbejdskraft i elektronikindustrien – fandt man muligheder for nogle nicheproduktioner, man fandt nogle deroppefra, som var i stand til at starte det og køre videre, og det var godt. Havde vi ikke fået de arbejdspladser til Horsens, havde det set endnu værre ud.

Hr. Kim Behnke forstår åbenbart ikke, at vi taler om mellemstationen, før alt falder ned om ørerne på os, og det er altså piskende nødvendigt, at der er nogle muligheder og nogle midler til at sætte noget i gang. Ellers kan vi blive ved med at betale 30, 40, 50 mia. kr. i dagpenge til ingen nytte, for så vi kommer ikke videre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er efterhånden en interessant udlægning, vi får af den dagsorden, der skal stemmes

om siden, for der står intet som helst i den om, at det kun er, hvis det er multinationale koncerner, der vil omorganisere, eller, med hr. Nyrup Rasmussens ord, i tilfælde af, at man er inde i strategisk planlægning. Der står: »I tilfælde af afskedigelser ved større virksomhedslukninger«.

Der står ikke noget om alle de andre fine ord, og om, at det kun gælder i alle disse små tilfælde. Det betyder, som dagsordenens ordlyd er, at den dag, et dansk slagteri er så uheldig at miste f.eks. eksporten til det japanske marked, eller, som man har gjort på det seneste, miste eksport til det amerikanske marked på grund af dollarkursen og pludselig fra den ene dag til den anden må erkende, at produktionslinien går i stå, så er der ikke tale om dårlig planlægning el.lign., så er der tale om, at det er markedet, der tvinger virksomheden til f.eks. at sende nogle hundrede mand på gaden. Så kan man ikke overholde alle disse tidsfrister, og så kommer man fra S og SF med bål og brand og pålægger virksomheden bøder, gebyrer osv. med det eneste resultat, at de også er nødt til at lukke nogle andre afdelinger, fordi man ikke kan plukke håret af en skaldet.

Lad mig sige med hensyn til hr. Nyrup Rasmussens flotte ord om, at for 1990'ernes erhvervsvirksomheder gælder det om personalepolitik, efteruddannelse osv., at det hjælper ikke noget, hvis der ikke er kunder til det produkt, man laver, så kan man have nok så god en personalepolitik.

Fru Lilli Gyldenkilde siger, at så må jeg være tilfreds med regeringen, der ikke vil foretage sig noget som helst. Nej, det er jeg ikke, og derfor har Fremskridtspartiet fremsat beslutningsforslag nr. B 24, hvor der punkt for punkt på 23 sider bliver redegjort for, hvordan vi kan få afbureaukratiseret det danske samfund, hvordan vi kan få givet virksomhederne en erhvervsret, så de ikke skal tigge og bede alle mulige administratorer rundt omkring om lov til at starte en ny virksomhed. Det er det, der skal til, fru Lilli Gyldenkilde, og selvfølgelig ikke, at vi bare bliver ved med at give så mange penge ud til de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

I fortsættelse af fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om, hvad der kan gøres lokalt,